

З цього погляду наради конференції в Гастердаді набиратимуть особливого значення. Годючімо сказати, що ініціатива Франції в цьому напрямі дасть найбільше позитивні наслідки. Цього тим більше тяжко сподіватися від цієї конференції, бо в ній бере участь 200 представ-

чків Злучених Держав. Одице може бути, що французька ініціатива справді може повести до скликання всеєвропейської економічної конференції, яка під натиском безпосередньої небезпеки з боку Злучених Держав справді може ухвалити загальне зменшення мит та скасування усіх торговельних перешкод поміж державами Європи.

Нарід і інтелігенція.

(Допис з Волині.)

II.

Методи громадської праці на Волині не прийшли ніразу. Вони виробилися в ході багаторіччя років.

Револьюція торкнулася й волинської землі, що спала мертвим сном під покровом почайської Лаври. Прогнало цей сон українське військо, яке принесло найцінніший з дарів — національну свідомість. Там і сам виявилися люди, що приступили до організації розбурханої української стихії. Але за українським військом прийшло й шумовиння, яке викликало з нетрів і волинське шумовиння. На ціле життя лигло знамено безоглядної демагогії. В цій демагогії загубився здоровий національний елемент, до того ж дуже нечисленний.

Нема нічого дивного, що після нинішньої стабілізації відносин на Волині, в „Просвіті“ бачили ми, здебільшого, демагога, а в кооперації доробкевича. Нічого дивного нема, що нечисленний національний елемент в своїй праці був обмежений чи спаралізований демагогією.

Але з часом позиція демагогії стала слабнути, натомість українські націоналісти набирали значіння й сили. Демагогії опиралися на чужу силу, а, значить, ставили перед народом завдання, які захоплювали, а не переконували. То були болотняні вогні, які часами загораються, часами зникали. Загорялися, коли виявляла свою агресивність Москва; зникали, коли Москва була занята полагодженням своїх внутрішніх труднощів. Ця демагогія або чужі агенти взагалі не ставили завдань на довшу мету. Їх не обходило ані поширення праці „Просвіти“, ані розбудовування кооперації. Їм залежало на опануванні вже існуючих українських організацій, хоч би й ціною їхнього розвалу.

В іншому напрямку йшла праця здорового українського елемента. Він розпочав працю, обчислену на довшу мету. В його переконанні всяка „чужа агента“ не тільки не в стані створити української національної сили, а, навпаки, все зробить для її знищення. Бо їй залежить на часовому лише ефекті, кожному для цілей зверхників, на болотняних вогнях, а не священному полум'я національної самодіяльності. Таку український національний елемент на всіх ділянках життя оповістив війну всьому тому, що було підставою буття демагогії чи різних чужих агентур: темноті й підлоті, коршмі й самогонці, неробству й шкурництву, балаканині й підступ-

ні, шуканню чужої ласки й азіванню на чужу працю.

Оповідив цю війну з тим більшим переконанням, що не робив фетиша з народом і що був свідомий всіх страшних хиб, які полишила в психіці народних мас нікова неволя.

Не легкого була й ця війна й далеко вона ще до виграння. Але треба ствердити, що розпочав цю війну й її переводив український інтелігент — однаково чи просвітянин чи кооператор. І коли на сьогоднішній день переведено „саніцію“ по „Просвітах“ і в кооперації — то це є заслугою виключно українського „неслужилого“ елементу, який повині українських гасел прогнати одно лише — таке непопулярне — гасло: викреслення з оточення душі народної самодіяльності, організації народних мас на ґрунті самопомочі, створення з малосвідомого народу — народу свідомого власних сил.

Нема сумніву, що це завдання тяжке в умовах волинської дійсності, але нема рівнож сумніву й у тому, що іншого шляху нема перед українським народом і його інтелігенцією, як нема і не може бути інших методів української громадської праці.

Так, тямте це завдання і невідані методи праці. Але хто його зробив лекшим? Чи може облекшила цю працю „служила“ українська інтелігенція? Чи може допоміг український адвокат чи лікар чи пан-отець чи вчитель чи державний або самоврядний або приватний урядовець?

Звідки ж нині ця інтелігенція уявляє цілий попередньо перевернений шлях за помилковий, звідки така переконаність, що, коли вона, спираючись на підмогу влади, приступить до введення культурно-освітньої чи кооперативної праці, то тільки ця її праця дасть спасенні наслідки для українського народу? Зрозуміла річ, що, як раніше вона була позбавлена можливості реальної праці, так не має її й нині. А коли всі справа полягає в тому, щоб за допомогою влади будувати нові українські інституції методом згоди, то від цього не зменшиться в масах — ні темнота, ні худіганство, ні пиянство, ні шкурництво, які повинні знищитися й здушитися невтомною працею посеред низів і руками ж самого селянина.

Ніхто не буде заперечувати право української інтелігенції на створення своїх осередків. Але чи створюється на Волині, скажемо, якийсь Науковий Т-во чи Український Кооперативний Театр чи видавничий т-во? Чи заповнюються прогалини в нашому житті? Чи тим самим змінюється наше життя? Поминаючи безпардонну взаємну гризню, чи „Рідна Хата“ при існуванні „Просвіти“ або Українбанк при існуванні Українбанк змінило наше життя? Чи реферат, прочитаний в „Рідній Хаті“ дасть більше від реферату, виголошеного в „Просвіті“? І чи гроші, видані в новому Українбанку, не в грішми той-ж форми й друку, як гроші, що видаються в старому Українбанку?

В громадській праці все обов'язує доцільність. Але цієї доцільності в поведінці тих людей, які саме виконують вищезгадану роботу, не бачимо, а бачимо лише одно, що ця недоціль-

ність ослаблює українську національну силу, ослаблює український національний рух на Волині, абиже а пінтелику народної маси, а саму інтелігентну заводять на мивіші.

Зрозуміла річ, що не можна „добити неопитного“, що не можуть одні і ті самі люди працювати на всіх ділянках життя, чому найкращим доказом є справа д-ра Річинського. Коли приходять свіжі сили й опановують нові ділянки в цих чесних працюють — це можна лише вважати за признавання.

Коли-ж, навпаки, приходять свіжі сили в цілу перейдену працю негути, коли негути випробовані методи громадської праці, коли створюють аналогічні зайві інституції — тоді українське громадянство не тільки, що не може висловити признання, а зі зрозумілих неспокоем питається: *Cui bono?*

А питається тому, що ця праця не зміцнює ані народу, ані інтелігенції, ослаблює істину українські інституції, як виявлення організовані сили українського громадянства, відкидає його назад, на ті стежки, якими всі ми йшли в одну цю годину з її „страшними наслідками“.

В цьому, і тільки в цьому, полягає ціле значіння порушеної в наголовку теми, в інтерпретації голови новоповсталої „Рідної Хати“ на Волині.

І варто над цим подумати всім, а, перше, всім, авторам тої теми.

Олександр Ковалевський.

Бріян і Паневропа.

Голоси європейської преси.

Паризька газета „Матен“ подає відомість, що Бріян під час наради Ради Ліги Націй в Мадриді одержав згоду численних європейських державних мужів на свій план утворення Злучених Держав Європи. Газета пише, що при переведенні в життя цього плану насамперед треба буде подбати про централізацію різних кредитових джерел Європи на користь європейських ринків як продукції, так і споживання. В області політичній розходилося би о забезпеченні сталих відносин через заведення міжнародного війська.

Орган англійської партії праці „Дейлі Геральд“ звертається проти плану Бріяна. Газета пише: „Бріян зробив кепську прислугу світові мироті, антигувши а запарошення та збутого купця плану господарського та політичного об'єднання Європи. Британський уряд не був підтримувати жадного плану, який мав на меті утворення відокремлених і ворожих собі елементів. Закордонна політика англійського робітничого уряду має ширшу підставу, а саме ітернаціоналізм, якого границі лежать не в Європі, а в британській світовій державі“.

В Німеччині проти плану Бріяна дуже гостро виступила вся преса. Німецька преса „Газета Гугенберга“ „Дер Таг“ пише, що „план Злучених Держав Європи“ Бріяна це не що інше як спроба утримати французьку верховну

АНТІН РУДНИЦЬКИЙ.

Москва і Ленінград.

Вражіння.

I.

Хлопчаки до черевиків, таксі й „ізвозишки“. — 2½ мільона душ. По три родини в одній кімнаті. — Церкви. — Крамниці. — „Очереди“.

Нарешті в другому році мого перебування на Радянській Україні знаходжу час і нагоду поїхати до північних столиць і подивитись на „правдиву“ Росію. І хоча в кишені маю вже заграничний білет за границю, а куди і валізи спаквані — однак охотно приймаю запрошення брати участь в Музичному Конгресі в Ленінграді як представник Харківської Держ. Опері. Отже переладую валізи, замість в шенетівський поїзд сідаю у вагон Севастополь—Ленінград — і за вісімнадцять годин висідаю на Курському вокзалі в столиці Р. С. Ф. С. Р.

Перше вражіння, яке почував в Москві, зразу підносить її вагітність у мої очі: хлопці, які чистять перел дрищем черевиків, беруть два рази більшу „таксу“, ніж у Харкові. Отже: півзати столиці! Але друге вражіння більше негативне: ні одного пристойного — або бодай півпристойного таксі. „Моделі“ з р. 1900. Зате ряд „ізвозишків“; вправді еквіпажі чисті і навіть на „дуги“ — але такі малі, що з двох осіб ледь-ледь помістяться півтора; а тою чоловіком, що лишається поза межами „ізвозишків“ — страшний клопіт!

Крик, рух, гамір, давніки десятків громадських вагонів чиновничьих сигарет автомобілів і ав-

томобілів, великий вуличний рух прохожих, все це зразу кидається в очі й у вухо. Ця маса людей, яку видно на вулицях, — головню в годинах, коли кінчиться праця в установах — підтверджує, що висідаючого перешіс мільярдів Москви: два і пів мільона душ — правдивий.

І правдивими мусять бути історії, які оповідають у зв'язку з мешканцями кризою в Москві: що в деяких кімнатах живуть по дві або і три родини, а на ліжках: бути власником триохімнатного помешкання з кухнею, можуть собі дозволити (чи пак: їм на це дозволяють!) тільки дуже нечисленні одиниці. Нема нічого дивного, як замінити одну кімнату в Москві на чотири напр. у Києві чи навіть в Ленінграді.

Вертаю до московської вулиці. Вона тільки в самому центрі міста робить європейське вражіння. Впродіж — як у всіх більших російських містах. Побіч модерного чотири-чи п'ятиповерхового будинку — партерний, старенький дімок, з городом, ставниками і т. д., побіч в найновішими американськими автомобілями заграницини амбасадорів або комуністичних провідників, малі, типові російські селянські фіри; побіч а Гранд-готелем, в якому найдете всякий комфорт і якого 99 відсотків гостей творять чужинці, — можете на отвірті вулиці купити всякі споживчі продукти, від огірків до смаженої курки. Отже: тип напів східного міста. Вражіння ще підносить публіка на вулиці. Бачите елегантного, цілком остигнутого мода вибраного громадянина (ата тільки що вернувся з заграниччя!) — а поруч з ним якогось башкіра чи іншого ботокуду в своїй національній одязі, в ялові на голові і плащі, якого позаздрити Москва би кожна винизначальні театральних та маскарадових костюмів.

Не знаю, чи в якесь місто на земній кулі має стільки церков, що Москва! Не знаю, чи в Москві є „дорослий сорок“ церков. Я їх вправді не числю, — але бачу їх в кожному кутку. Всі на землі досить поліції, але до другої, зі знайомими „банами“, які здебільше криті золотом бляхом. (Огі золоті, московські бані видно вже здалеку, коли поїзд об'їжджає до Москви.) А крім тих кількохсот церков — це маленькі каплички, обвішені іконами, так, як над них стін не видно. Але самих ікон дуже трудно побачити: вони виставлені між високими дахами, які пригнітають їх і своїм виглядом і духом часу, в якому постанали. Вони це чоловік вулиці, параз його око кадриє київське блеск, і тільки тоді спостерігається якийсь баню і золоті двері кількохсотлітньої каплички схованої між двома модерними дахами. Коли ви на вулиці, обов'язково стоїть або квітчить милься і бачиш кілька кілометрів.

І тепер ще видно, що Москва була найважливішим купецьким центром. Крамниці там темніша. Звичайно, — інакше вони виглядали перед революцією, інші в них були товари, інші продавці. Тепер майже всі крамниці — державні або кооперативні. Найбільші підприємства „Г. У. М.“ („Государственный Универсальный магазин“) і „Кооперативна московських торговель“ Перший з них займає весь величезний будинок на Красному (червоному) майдані, впродіж на Кремлі. Будинки побудовані на три чи чотири поверхи, в них займає весь величезний будинок, в якому виставлено виставку Гума. В одній із них бачу за виставкою величезний вироб російського народного кустарства. Вхідку, щоб організувати її виставку, і питаю про відгу великого, може „мислитель“

Москва (подібно як Харків) була виправ-
до революції великим містом, а проте досі не
приготованим, щоб стати столицею С. Р. С. В.
Тепер вона не може дати собі ради ні з такою
двома і пів мільонами постійних мешканців, які
напливом приїжджих, десятки тисяч яких виклика-
ють щодня потуги з усіх країнці колишньої
держани. І тому мешканців міста, тому до пере-
повнення у трамвай, автобусів, кінох, рестора-
нах і тому ті очередей.

яки немало і цього факту хіба ніхто не стане заперечувати.

З граців України, що вибороти їй А-класу висті у змаганнях з амбіними й сильними, до того деколи й брутальними судами, слід нагадати: Новичького (ворота), Грешука і Скрототу (оборона), Борсука, Рака і Воробця (поміч), Сича, Кобзаря, Лисика, Петрова і Жука (напад). В змаганнях з Ревею всі ті складові частини дружини працювали безотказно — в міру своїх найкращих сил і знань (на крилі замість Жука списався цілком добре Терлецький). Коли тільки Україна дістала чи вишкочила собі інших і рухливих крилових, то вже в найближчому році зможе сміливо конкурувати на місцях групи.

По веділних змаганнях ситуація в таблиці А-класу (1. група) така: Польонія (15 пунктів, відношення воріт: 24:8), Яніна (9, 16:16), Ресовія (7, 17:17), Гасмонія (7, 13:17), А. З. С. (2, 7:19). В 11. групі: Лехія (11, 20:12), Погоній-Стрий (9, 16:18), Україна (8, 22:16), Ревея (7, 12:17), Гасмонія (3, 12:19). Таким чином Польонія і Лехія будуть змагатися за титул мистця А-класу львівської округи (ліччи). А. З. С. і Гасмонія підпадатимуть до Б-класу, а Гасмонія і Ревея будуть змагатися (теж ліччи) за те, котра дружина залишиться в А-класі, а котра піде ендом А. З. С. і Гасмонія.

Мистецтво Ліги.

У вчорашньому випуску в „Ділі“ зайшла помилка остільки, що у Варшаві перемогла 4:3 не Варшавянка Гарбарно, але навпаки: Гарбарня Варшавянку. Знову ж в Катовицях перемогла Польонія шпеську дружину „Руху“ 2:1, а не навпаки, як у нас помилково подано. Цей неділі перша тура змагань за мистецтво Ліги вже майже закінчилася. На першому місці таблиці опинилася Висла (17 п.), на другому Варта (16 п.), на третьому Л. К. С. (15 п.). На сірому кінці таблиці фігурують такі найбільш загрозені клуби: І. Ф. Ц. (9 п.), Погоній (9 п.), Польонія (7 п.). Львівські Чорні закріпилися на 6-ому місці (12 п.).

3 театру.

Гостинні виступи у Львові театру ревій „Кві про кво“: „Кабинет во(и)скових фігур“

Коли би наголовки ревіям варшавського театру „Кві-про-кво“ давали з тих точок програми, які стоять на найвищому артистичному рівні й виявляють найбільш характеристичні прикмети всього театру, тоді остання ревія повинна йти під титулом: „Гарне є життя!“ В отому маленькому скелі, який по суті є діалогом чи пак дуєтом поміж Зімінською і Димішою, маємо справжню перлину-сцену, крізь сміх, у такій чудовій оправі, на яку можуть лише складатися: дотеп і гумор, природний сентимент і серпанок смутку, талант артиста й його сценічна культура, яка може скомпонувати по нюансах. Щож торкається фірмового „кабінету фігур во(и)скових“, то він, навпаки, не лише восковий, але й досить дерев'яний, а посипана по ньому політична сатира гине під грубим покривом про-санайційної тенденції. Зрештою, як звичайно: Круковський жидівськими пісеньками (незрівнюваного тексту Гемара й незрівнюваної власної інтерпретації) — Лявиський у нав-пів жид. скечах, — Вавжкович своїм мелодійним, дарма що не дужим, голо-сом та настроєним романсами на модну нуту танга, — Ордоніана і пісню і танок (хоча признати треба, що одно й друге занадто диде вже шабляном і манірою та інколи відштовхує переяскравлюванням контрастів) но і балет Висоцької (взагалі скромний, але у Львові атракційний) — усі виступи мають такий успіх, що великий трюховерховий театр явлює шпирть налитий розбавленою публікою. (і.)

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

Життя й Знання. Місячник Т-ва „Прогресу“. Рік II. Ч. 10—11 (22—23) за липень-серпень 1929. Зміст: А. Чайковський: Запорожжя (1 картина, 3 плани, 1 мапа). — І. Раковський: Як утворився наш світ по думці давніх учених (4 рисунки). — О. Турянський: Бере-

стейський мир та Італія. — Т. Фотинин: Шкідники збіга з роду комах та способи їх знищення (10 ілюстрацій). — М. Омельченко: Виліз подруга на моральність одиниць і суспільства. — О. Терлецький: На Ватиканському горбі (1 план, 14 картин). — О. І. Бочковський: Боротба Ірландців за рідну мову. — Найбільша на світі трава, За Г. Вагнером переказав М. Чернавський (1 обр). — О. Охрим: Наша кооперація (1 мапа, 3 діаграми). — М. Рудницький: З англійських звичаїв (7 ілюстр.). — М. Гавдяк: Ярові долини поділя (7 ілюстр.). — Е. Жарський: Як високо скатують дола (4 ілюстр.). — І. Крип'якевич: Збориська битва 1649 р. — М. Пристає: Шахи (12 рисунків). — В. Бірчак: Володар Ростиславич, Істор. повість з XI. віку. — Всичина. — Від Адміністрації Оголошення.

Книголюб. Видання Українського Ін-ту Прихильників Книги. Прага, 1929. Кн. III. Зміст: Д. Антонович: Чергове завдання дослідників української гравюри. — Д. Чайковський: До психології читача й читання. — М. Мухин: Українські мотиви в літературі польській та московській останніх років. — П. Зеленко: Бібліотека Українського Педагогічного Інституту в Празі. — М. Мухин: Проте українські публікації російської промисловості французькою мовою. — Хроніка Т-ва. — Бібліотечна справа. — Видавничо-книгарська справа. — Українська.

Богословія. Науковий тримісячник, орган Богословського Наук. Т-ва. Львів 1929. Том VII. Кн. 2. Зміст: Dr. G. Kostelnik: Das Prinzip der Identität — Grundlage aller Schlüsse (корисно). — Бр. Й. І.: Відвідини неземних архівів у митр. А. Шептицького. — Огляд А. Овчарки. — Вибрані питання. — Богосл. Наук. Т-ва. — Всичина. — Хроніка. — Книжки і списки.

Сокільські Вісти. Орган українського со-кільства. Річник II. Число 4—6. Львів, червень 1929.

Молоде Життя. Часопис українського пласту. Рік IX. Ч. 6 (64). Львів, 15. червень 1929 р.

ОГОЛОШЕННЯ

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

„Вертеп Наших Днів“ Галактіона Чіпки і Ле-ле.

Хедоріа, середа 17.VII.
Жураніо, четвер 18.VII.
Буршти, п'ятниця 19.VII. 95 3—3

Новий Український Театр під дир. П. Карабінчича.

Вигода:
177 „Осінні маневри“.
187 „Чесна Сузілля“.
197 „Тітка Чарас“.

Ведіж:
207 „ВІВ“.
217 „Осінні маневри“.
227 „Запорожжя за Дунаєм“.
237 „Чесна Сузілля“.
247 „Чмара“.

Доляна:
257 „Базар“.

Брошів:
267 „Осінні маневри“.

Український Театр під Дир. Івана Когутяка:

Вигода:
17.VII. середа: Пташник з Тиролю.
18.VII. четвер: Чесна Сузілля.
19.VII. п'ятниця: Король життя.
20.VII. субота: Жид виждєт.
21.VII. неділя: Ой не ходи Гриню.
Ведіж:
22.VII. понеділок: Пташник з Тиролю.
23.VII. вівторок: Король життя.
24.VII. середа: Кука Марта.
25.VII. четвер: Маруся Богуславна.

Великий Міський Театр:
Вівторок, 16-го липня год. 8:15 веч.
Виступ театру „Qui pro quo“: „Кабинет во(и)скових фігур“.

Середа, 17-го липня, год. 8:15 веч.
Виступ театру „Qui pro quo“: „Кабинет во(и)скових фігур“.

Четвер, 18-го липня год. 8:15 веч.
Виступ театру „Qui pro quo“: „Кабинет во(и)скових фігур“.

Малый Театр:

Вівторок, дня 16. липня н. р. театр замкнений.

Середа, дня 17. липня о год. 7:30 веч. „Пан Ламберт“. — Прем'єра.

Четвер, дня 18. липня о год. 7:30 веч. „Пан Ламберт“.

Кіна.

Аполло: Ми американці. (Два помі-лінки).

Козьмів: Дочка полку (Іго Сім). Ву-дья спогади.

„Лев“: Кельнер московського ресто-рану „Яр“ (на осн. пов. Шмелева, з участю артистів театру Станіславського).

Льона: Герой китайської спелонии (Елі Полю) дві серії.

Марусівка: Романс панни Л.

Оаза: Ескорта.

„Панас“: Бедуїнове похання.

Пан: Пробудження жінки.

Пасаж: В погоні за смертю (Лілі Да-Гонер, Бері Гейке).

Утіха: Непобідимий. Чеплін як боксер.

Химера: Пригоди бриг. Жерарда.

Фатаморганга: Президент (Моммусін)

На „Рідну Школу“ зложивши в золоті: фотограф Янушевич „Львів 132, Кооператива „Єдиність“ — Ревелія 160, Гузар Ярослав — Львів 30, Насе, деніст — Львів 55, Адм. Час. „Єдиність“ — Львів 15.

Замість вітня на домовину бд. н. Ів-ріона Огонювського зложивши: Ольга з О-гонювських Левинська і др. Костя Ле-виський 25 год., радя. Ізидор Громниць-кий 20 год. — За лоніши дати складас миру подяку Головна Уряду „Рідної Школи“.

Замість квітня на могилу незабут-нього Проф Івана Левинського в де-сигнації його смерті складав: 30 год. на „Рідну Школу“ — Олександр з Домб-чевських Гриня.

Ширіть наш часопис!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

В ОКОЛИЦІ ХОДОРОВА нарізно-стися фізфарок. — Земля добри-на. Гостиння до банького міста. — Зголошення рефактантів до Адміністра-ції „Діла“ під: „Физфарок“. 104 1—3

УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР В СТРИЖІ ПОПІКУЄ самостійного управ-лєд. Вимагав докладне знання і пра-втика в ділянці наперонії і кінгартської. Канція обов'язкова. Платня після умови. Оферти уложуєнтвані слідствами практич і життєвими вносити до 1-го серпня 1929 р. аляжно. 105 1—3

АДВОКАТ ДР. ІВАН ГАНКЕВІЧ В КОЛОМІЇ пошукує компанію по можності з правом субституції під зарар. 103 1—1

ГОДИННИКИ „Zenith“, „Longines“, та-кож біжутерію власного виробу по-ручає: Дюбровський Роль-а-жєвський, Львів, (Готель Жорж). — Догідити умови. 1336 55—9

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБ-НІ ВИРОБИ продає за готівку і на-рати від десятих дт у півні краю звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, па-Марієвська ч. 5. Купую бріджати, золо-то, срібло, плачу найнижчі ціни. 3 170—7

ПАННА з інтелігентної родини, при-стійна бляондінка, не блма, обра-зована і господарна — бажає знайти іза браку знаомства інтелігентного, старшого мужчину на гарній становищу. Неанонімові, серіозні оголошення з фотіграфією злати до адміністрації „Діла“ під „1.000“. 97 2—3

МУЖЕСЬКЕ ФУТРО — шови, майже нове, оказію до продажі, Огадати можна в фірмі Петро Каряка, Курова ч. 11. 55 4—4

ГРОМАДА НОЖНІТІВ, повіт Долина звизка до виношення оферт на від-будову зручного будинку з 7 класової школи. Оферти належити вносити до дня 22 липня 1929. Пани можна ога-дувати в громадській канцелярії в урядові години — Громадська Зверхність. 101 2—2

ГРЕБЕНІВ, ІАНСІОН „ЗЕЛЕНИЙ“ по-ручає сильний покі з балачкою Харч добрий. Ціни помірковані. — Зго-лошення приймає: Івн. Козмів, Гр-бєвскіа. 1330 4—4

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ШКЛО — навісний, інсектант, ч-навісний, діючий і зру-тинною сіткою. Зеркала і шліфовані шиб, найдешевше і точні зобра-— Гуртієна шила і фабрика „Зерка-ла“.

І. ОСТЕРМАН Львів, Ягальська 30. Тел. 17-52.

Спеціаліст недуг зєрині, серця і нирки

д-р Фелікс Ган Львів, Городецька 66.

432 Пересвітлення Рентгеном. 10—10

Конкурс.

Магістрат міста Кошичини оголошує КОНКУРС на будову електричної мере-жы DIESLA.

Розміття сіті 8 до 8 km (4 до 3 км мятючих точок). Оцєкати оферти на-лежити складати до дня 22. липня в Р-в і цілому дні наступити відкриття офер-ти. Магістрат застерігає собі відказати бір оферт, без огляду на успіхи.

Кошичині, в липні 1929.

Вурністр: Стефан Сафія.

Різьбарсько-камінна робітня і скан-пам'ятників (надмогильників) та фігур з тєсаного каміня, мрамора, граніту і сієниту.

Людвик МАКОЛЬОНДРА Львів, вул. св. Павла 10. — Тел. 43-0.

(проти нової брами Личаківського клад-ви) виконує: Гробічні, камінні вистари, дієлані роботи, парадни, скелі і т. д. відізнається виконанням атлантич-ських на троніях по цінах найнижчих.